Sportul Magazin

— Tu ai ajuns, ce-ți pasă!

Desen de G. BADEA

ELEGIE PENTRU GHETELE DE FOTBAL

Nu puteți uita niciodată stadioanele, orașele, aplauzele, marea ce venea uneori pînă în careul de 16 metri, într-un tango de hublouri, grădinile publice prin care patrulau castaniete și pubere cu narcise în păr, orchestrele care vă onorau golurile exploatate, ca și pe cele furișate, voluptoasele goluri din volé, ori din „foarfecă", mai ales pe acelea asemeni unor epigrame.

Nu puteți, voi, ghetele de fotbal (veșnic certate cu jambierele), uita cum erați purtate în triumf, cum vă erau dedicate pagini de reviste, cuplete muzicale, anecdote. N-aveți, desigur, de unde să știți că îmbătrîneați cu fiecare compliment, cu fiecare pahar de șampanie, cu fiecare țigară cu nume oriental, cu fiecare ocheadă. N-aveți de unde să știți — acum cînd noaptea, singure, uitate în vestiare, plîngeți cu lacrimi de săpun și de cremă neagră — că fiecare cedare și fiecare exces v-au îndepărtat de sufletul mulțimilor.

N-aveți de unde să știți — deși ar fi trebuit să aflați asta, să fiți mai înțelepte, fără a vă frustra total de satisfacții — că dezordinea, orgoliul exagerat, lipsa de voință (citiți ambiție !) vor face ca gloria voastră să poarte, vai, atît de repede, un număr de inventar. Și dacă întîmplarea sau înțelepciunea antrenorului și a magazionerului v-au așezat alături de ghetele juniorilor, ale celor aflați deocamdată în antecamera succesului, vorbiți-le, vă rog, despre destinul vostru, despre mîndria lucidă a vieții sportive.

Dan MUTAȘCU

CU MICUL PUC DE-A LUNGUL ANILOR...

File din istoria C.M. de hochei pe gheață (grupa C)

Campionatul mondial de hochei pe gheață a suferit, aproape cu regularitate în ultimele decenii, transformări organizatorice, impuse, pe de o parte, de diferențele valorice dintre echipe și, pe de altă parte, de interesele financiare legate de organizarea disputei într-o singură țară. Prima experiență a avut loc cu ocazia campionatului mondial din anul 1959, organizat în mai multe orașe din Cehoslovacia, la care a luat parte și echipa reprezentativă a țării noastre. Hocheiștii români reapăreau în circuitul marilor competiții ale acestui sport, după o întrerupere de 12 ani, ultima lor participare fiind cea de la C.M. din 1947, desfășurate tot în Cehoslovacia. În 1959, deci, s-a hotărît ca în afară de cele patru grupe preliminarii, care au împărțit cele 12 formații în două serii valorice, să se organizeze și un Criteriu european, un fel de grupă C a campionatului mondial, la care și-au anunțat participarea reprezentativele României, Ungariei și Austriei. Aceasta a fost prima apariție a grupei C, adică a unei a treia grupe valorice în istoria campionatului mondial de hochei.

Atunci, în 1959, jocurile din Criteriul european s-au disputat la Pizen, pe un patinoar artificial descoperit, și ele s-au încheiat cu victoria selecționatei țării noastre, care a învins **Austria cu 5—2 (1—0, 1—0, 3—2) și Ungaria cu 7—2 (0—1, 5—0, 2—1).** Tot la acest turneu a luat parte și echipa de juniori a Cehoslovaciei, în afară de concurs, care a întrecut Ungaria cu 17—2, Austria cu 7—1 și România cu 3—0. Un fapt interesant este acela că printre juniorii cehoslovaci, în fața cărora reprezentanții noștri au revistat mai mult decît onorabil, se numărau viitorii internaționali **Mikulas, Smid, Maixner, frații Holik, Lindauer, Havel** și alții. Iată și formația noastră care a realizat atunci această frumoasă performanță : **Sofian — Varga, Czaka; Ionescu, Raduch — I. Szabo, Ferenczi, G. Szabo; Lorincz, Andrei, Peter; Biro, Nagy, Takacs I.**

După un an, la Squaw Walley, în S.U.A., au loc Jocurile Olimpice, în care nu s-a organizat grupa C, puținele formații participante fiind împărțite doar în două serii. În 1961, campionatul mondial are loc în Elveția și pentru departajarea între grupele B și C se dispută meciuri de baraj. Echipa României înființește selecționata Austriei, de care dispusese cu doi ani înainte destul de ușor. Numai că acum tracul își spune cuvîntul și hocheiștii austrieci înving la limită (5—4), calificîndu-se pentru grupa B, în timp ce jucătorii români evoluează în grupa C. Însă, în timp ce Austria dezmînte, prin comportare și rezultate, victoria din calificări, clasîndu-se, în final pe ultimul loc în grupa B (1. Norvegia, 2. Marea Britanie, 3. Elveția, 4. Italia, 5. Polonia, 6. Austria), selecționata română cîștigă detașat grupa C, terminînd neînvinsă și cu un golaveraj concludent : 69—5. Iată rezultatele hocheiștilor români : cu Belgia 22—1 cu Africa de Sud 14—0, cu Iugoslavia 12—1, cu Olanda 12—0, cu Franța 9—3.

În felul acesta la ediția următoare a C.M. reprezentativa României se desparte pentru mulți ani de grupa C, evoluînd, uneori cu un real succes, în grupa secundă a C.M., pe care o dată a fost chiar la un pas de a o cîștiga și a se califica astfel în rîndurile elitei hocheiului mondial. La Stockholm, în 1963, în grupa C, întrecerile au fost dominate de selecționatele Austriei și Ungariei. După un duel pasionant, primul loc a revenit hocheiștilor austrieci, care au cîștigat toate meciurile. De altfel, iată clasamentul grupei C : 1. Austria, 2. Ungaria, 3. Danemarca, 4. Bulgaria (debutantă în arena mondială), 5. Olanda, 6. Belgia.

După o pauză destul de lungă, în 1966, cînd campionatul mondial s-a organizat în Iugoslavia, grupa C a reintrat pe afișul competiției, reunind la startul ei doar... 3 formații : Italia, Danemarca și Africa de Sud, clasate în finală în această ordine. Ediția următoare a competiției, găzduită de această dată de capitala Austriei, Viena, a prilejuit un reviriment al interesului pentru această grupă C, organizatorii înregistrînd înscrierea a 5 echipe reprezentative, dintre care s-a detașat, prin comportare și rezultate, selecționata Japoniei. Hocheiștii niponi termină întrecerea pe primul loc, neînvinși, realizînd un golaveraj care spune totul, sau aproape totul despre superioritatea lor : 46—8 ! Clasamentul final se prezenta astfel : 1. Japonia, 2. Danemarca, 3. Bulgaria, 4. Franța, 5. Olanda. A urmat, iarăși, un an olimpic (1968), după care în 1969 formula de organizare a C.M. s-a schimbat, grupele B și C fiind găzduite la date diferite într-o țară, iar grupa A în altă țară. Cele două grupe care ne interesează au avut ca loc de desfășurare grupa B — Ljubljana, iar grupa C — Skoplje. Clasamentul în grupa C : 1. Japonia 8 p, 2. Elveția 8 p, 3. Ungaria 6 p, 4. Olanda 4 p, 5. Bulgaria 4 p, 6. Danemarca 0 p.

Anul următor a fost cel în care iubitorii hocheiului din țara noastră au avut satisfacția de a se număra printre martorii oculari ai unor dispute din cadrul campionatului mondial, grupele B și C desfășurîndu-se la București și, respectiv, la Galați, Patru formații și-au disputat cu îndîrjire primele trei locuri în grupa C, departajarea făcîndu-se, am zice, după... developarea fotografiei ! Clasamentul final este, în acest sens, grăitor : 1. Austria 11 p, 2. Italia 9 p, 3. Franța 8 p, 4. Ungaria 3 p, 5. Danemarca 3 p, 6. Olanda 3 p, 7. Belgia 0 p. Bucuria succesului de organizare și participare a fost, însă, de scurtă durată, deoarece în grupa B, desfășurată numai după scurt timp la București, selecționata țării noastre n-a mai putut evita penultimul loc și după o lungă perioadă de timp, a revenit în grupa C. Așa că, în 1971, în Olanda, hocheiștii români s-au aliniat la startul acestei grupe. Echipa României a făcut un singur meci nul (3—3 cu Ungaria) și a ocupat primul loc în această dispută, revenind, pe merit, în grupa B a campionatului mondial, care se va desfășura între 24 martie și 2 aprilie la București înainte de aceasta, însă, de săptămîna viitoare, la Miercurea Ciuc, acest frumos și pitoresc oraș în plină dezvoltare, unde hocheiul pe gheață este mai popular decît fotbalul, vor începe întrecerile unei alte ediții a grupei C, la startul căreia se prezintă următoarele formații : **Ungaria, Danemarca, Olanda, Bulgaria, Italia, Austria** și, o prezență inedită dar foarte promițătoare : **selecționata R.P. Chineze.**

Uneori hocheiștii noștri au reușit să urce și pe cel mai înalt loc al podiumului. Zoltan Czaka, căpitanul națională, primind la Plsen Cupa Criteriului european.

Călin ANTONESCU

PARTICIPAREA ROMÂNIEI LA PRIMELE JOCURI INTERNAȚIONALE UNIVERSITARE DE IARNĂ

În acest moment cînd, la Lake Placid (S.U.A.) se desfășoară Jocurile internaționale universitare de iarnă, gîndul nostru se întoarce la anul 1930, cînd delegația sportivilor universitari români participa pentru prima dată la această competiție.

La întrecerile studențești, desfășurate în acel an între 4—12 ianuarie la Davos (Elveția), România a participat cu o echipă de bob, formată din studenții Alexandru Frim și Dumitru Zană de la Școala Politehnică din București și o echipă de schi, compusă din studenții Ion Coja, A. Busuioc, Aurelian Aslău, N. Gross, de la Institutul Superior de Educație Fizică București și E. Bodeanu de la Facultatea de Medicină din Cluj.

La concursul de bob, la care au participat 10 națiuni, echipajul român, format din Al. Frim și D. Zană, a ocupat un remarcabil loc 2, în urma echipajului din Germania, întrecînd totodată țări cu o vastă experiență internațională, cum ar fi Italia, Olanda, Elveția.

În clasamentul general pe națiuni, România s-a clasat, atunci, pe locul 8 din 14 națiuni.

Într-o cronică a vremii, conducătorul delegației, N. Albescu, concluziona : **„Astfel s-au prezentat pentru prima dată studenții români la concursurile internaționale universitare, punînd la loc de cinste tricolorul românesc în concernul a 14 națiuni concurente".**

În acest an, sportivii români, sub egida Federației Internaționale a Sportului Universitar participă activ la Jocurile Internaționale Universitare de iarnă, organizate în S.U.A., cu o delegație formată din schiorii Nicolaie Crețoi (schi alpin), Dinu Petre (schi fond) și Elena Moiș (patinaj artistic), antrenor fiind animatorul schiului universitar, conf. univ. Constantin Diaconescu.

Tot din această delegație mai face parte prof. Titus Deac, care în calitate de membru activ al Federației Internaționale a Sportului Universitar, participă din partea României la congresul acestui for.

O delegației mică, dar cu un potențial mare de afirmare, căreia îi dorim o participare de bun augur, pentru a ridica pe o treaptă și mai înaltă prestigiul sportului universitar din România.

TIBERIU CORNEȘANU

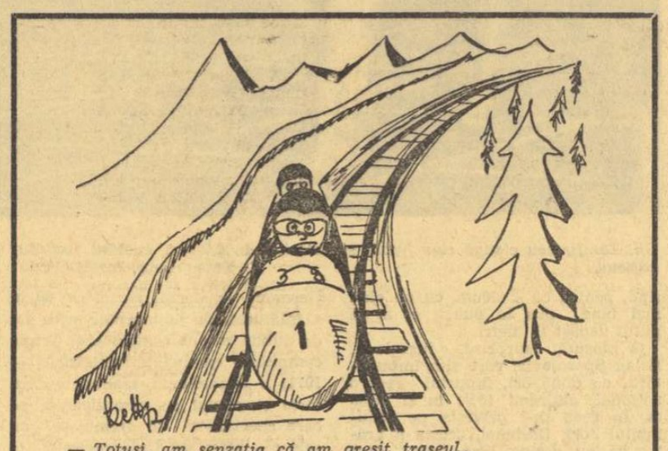

— Totuși, am senzația că am greșit traseul...

Desen de Ivan GROZA-KETT

REINTILNIRE CU ARENA DE POPICE

Fotografia de față vă sugerează, credem, ambiția cu care se pregătește Cornelia Petrușca *pentru a-și relua locul fruntaș pe care l-a deținut pe arenele de popice din țară și din străinătate.*

Deținătoare a unei performanțe cu totul excepționale, la ultima ediție a C.M. de la Bolzano, unde a cucerit toate medaliile de aur în întrecerea feminină (la individual, perechi și pe echipe), Cornelia Petrușca *a cunoscut apoi și fericirea de a deveni mamă, dar și clipele de regret generate de despărțirea ei de arenele de popice atît de dragi ei.*

Acum, ea se străduiește să împletească obligațiile familiale cu cerințele antrenamentului pentru marea performanță, astfel încît să ajungă la forma sportivă maximă în noua ediție a campionatelor mondiale, din mai, de la Split.

LAPIDARE...

• Am rămas cu un singur portar. El a înțeles că e unic...

• Lovitură de pedeapsă. Vinovatul protestează. Și doar și-a făcut-o cu mîna lui !

• Și l-am avertizat că, fără să intre în apă, nu-l pot aduce în echipa reprezentativă de polo.

• Fii primul la minge. Altfel, vei fi al doilea...

• Fiindcă ești un fotbalist genial, nu da cu piciorul în toate !

• Să încoronăm capul lui Pele pentru picioarele lui !

Dan LALU

„CUPA LONDREI" SE AFLĂ ÎN MÎINI BUNE

Reportaj despre marinarii români, cîștigători ai competiției internaționale a vaselor la fotbal

Cititorii noștri, cei ce iubesc fotbalul, nu se poate să nu-și amintească. Atunci, și nu e mult de atunci, presa a anunțat : „Cupa Londrei" la fotbal a fost cîștigată de către marinarii români de pe cargoul „Tg. Mureș". Mulți n-au știut despre ce este vorba. Au crezut, poate, că, așa, într-o joacă, între două „ancore" cîteva echipe s-au întrecut în meciuri contra plictiselii.

N-a fost, însă, o glumă. „CUPA LONDREI" a „acostat" în portul Constanța, adusă de marinarii români, de cei care în timpul liber n-au uitat de fotbal.

★

Cargoul de 4 500 de tone, pe nume „Tg. Mureș", operă a iscusiților constructori din Galați, a văzut lumina zilei în 1966. De atunci a parcurs, neobosit, mii și mii de mile, pe ape liniștite sau învolburate de furtuni. A poposit, cu mărfuri „Made în România", la Rotterdam, Anvers, Hamburg sau Londra. Membrii echipajului, cei de pe punte, de jos la motoare, sau de sus la timonă, își petrec momentele de răgaz în cabine confortabile, cu aer condiționat, sau în sala de lectură și cinematograf. Dar, de la un timp, între muncă, masă și odihnă, a intervenit o altă preocupare — fotbalul. Cei mai mulți dintre ei au practicat acest sport, în tinerețe, și i-au rămas prieteni. Acolo, în magazia care transportă minereu, pe o suprafață de 60 de m lungime și 20 lățime, marinarii români încingeau, după lăsarea la mal a încărcăturii, adevărate partide de fotbal. De acolo a început drumul spre cucerirea trofeului „Cupa Londrei".

★

Constanța. Februarie 1972. Ne aflăm față în față cu comandantul vasului „Tg. Mureș" și cu unul din jucătorii echipei care a cîștigat trofeul. E vorba de căpitanul Nicolae Mirea și de motoristul Constantin Manciu. Mărturisim că ni-l imaginam altfel și iată că aveam în față un „căpitan de cursă lungă", neașteptat de tînăr, deși poartă în buzunar patru brevete și și-a înscris în palmares peste 800 000 de mile parcurse. Nicolae Mirea are doar 37 de ani. După ce a citit „Căpitan la 15 ani", a luat drumul apelor și, la 25 de ani, devenea căpitan de vas. Băiatul din Caracal era atras de frumusețea curselor lungi pe apă, dar n-a uitat că în copilărie i-a plăcut mult sportul, îndeosebi fotbalul. Iată de ce nu trebuie să ne mire că echipa de pe „Tg. Mureș" este opera sa, iar el i-a devenit un fel de... Alf Ramsey. Și echipa nu l-a dezamăgit. În 1969, după o cursă Norvegia-Suedia-Spania, a poposit cu „Tg. Mureș" la Rotterdam, în orașul lui Feyenoord. Acolo, marinarii români i-au învins pe cei de la Clubul norvegian cu 7—1, lăsînd o frumoasă impresie. Atunci, adversarii le-au propus românilor să se înscrie în competiția internațională a navelor. Așa a început drumul spre frumosul trofeu.

1971. Cargoul „Tg. Mureș" acostează la Londra. Pe terenurile fotbaliștilor englezi au loc meciurile „Cupei Londrei" pentru marinari, meciuri adevărate, cu arbitri cu ecuson și cartonașe galbene și roșii. În opt jocuri, marinarii români obțin tot atîtea victorii, cu un golaveraj excelent : 69—3. Lor le revine „Cupa Londrei" și tot lor li se cuvenea și „Cupa Mondială" la care au luat parte 1 340 de echipe de pe tot atîtea vapoare din lume. Românii au avut un golaveraj mai bun decît cel al echipajului suedez (65—4) căruia, totuși, i s-a înmînat „Cupa Mondială" a marinarilor. Dar nici locul II nu e rău.

Cine sînt acești marinari fotbaliști ? Unul este C. Manciu, fostul portar al echipei Farul, care timp de nouă ani s-a numărat printre fotbaliștii Diviziei A. Azi, el este motorist. Rezerva lui este C. Roman, fostul portar al echipei Petrolul, cel care cu ani în urmă a cîștigat ceasul „Schafhausen", acordat celui mai bun portar al campionatului de atunci. Roman este șef de echipaj. Jucătorii de cîmp : motoristul M. Maxim (cîndva fotbalist la S.N.C. și I.M.U.M.), strungarul P. Macei (a jucat la I.T.C.), mecanicul șef D. Sîrbu, ofițerul principal E. Cherpician, ofițerul mecanic A. Sarchizian (fost voleibalist la Farul), timonierul I. Doroș (a jucat la Electrica Constanța), marinarul de punte, Gh. Culețu, ofițerul electrican N. Păun, brutarul M. Băluță, timonierul I. Ilie, ofițerul stagiar N. Ionescu. Aceasta este echipa cîștigătoare a „Cupei Londrei".

Constantin ALEXE

Scrisori rătăcite

ONORATĂ FEDERAȚIE,

Impinși de stimulentul ceasului de față, cînd pe toate meridianele mapamondului pregătirile olimpice cunosc o intensitate accelerată, ca fază aproape finală, și dorind a contribui și noi după puteri și după posibilități, vă supunem atenției cele ce urmează.

În localitatea noastră se găsește o tînără, chiar foarte tînără „speranță olimpică", ce propunem a fi inclusă de urgență în lotul ce veți aprecia de cuviință.

Dotat cu calități fizice excepționale, depășind cu mult potențialul mediu ponderal al celor de o vîrstă similară, băiatul nostru ridică greutăți mari în fața și spre uimirea familiei întregi, din care cu onoare am cinstea a mă enumera, ca tată și antrenor. Dar, desigur în cazul de față, vorbește antrenorul din mine, așa încît vă rog să se excludă orice suspiciune în ceea ce privește calitatea mea de tată.

Tînărul de care vă scriu nu iese din cuvîntul antrenorului, depunînd un mare volum de efort și intensitate, practicînd cu dezinvoltură alergări — în plat și cu obiecte — cățărări, precum și o gamă variată de jocuri, capabile să-i mărească zi de zi atît rezistența în regim de viteză, cît și viteza în regim de rezistență.

În ce privește viața sportivă, vă declar pe a mea răspundere că nu pune pe limbă picătură de cafea sau alcool, în regimul său alimentar ocupînd o pondere majoritară laptele și sucurile de fructe.

Consider că la Jocurile Olimpice de la München, care bat la ușă, ar putea să primească consacrarea de „speranță olimpică", să intre în atmosfera aprigelor întreceri, să se călească pentru a învăța să înfrunte brav orice adversar în strălucita sa carieră sportivă viitoare.

Știu că nu veți accepta în ruptul capului — și bine procedați ca atare — ca el să fie asistat de un alt antrenor, față de care ar manifesta o reținere și care nu i-ar cunoaște stereotipele. Asta spre a nu mai pune la socoteală că „unde-s doi, diurna crește".

De aceea, eu mă supun disciplinat oricărei indicații oricît de categorice, de a-mi pregăti cele necesare temerarei expediții de rigoare și singular, întrucît aceasta e mai greu de presupus în cadrul sistemelor Loto-Prono cu premii în autoturisme, bani și excursii la Jocurile Olimpice, deoarece eu, în fața hazardului de noroc, prefer din străbuni „fixul".

Luptăm din răsputeri pentru propășirea sportului.

Fil. O. TIMU

P.S. Să nu uit un mic și neesențial amănunt : elevul meu se numește deocamdată Marinel și, cu concursul dv. își va sărbători la 26 august a.c., adică în prima zi a J. O., vîrsta 5 ani, oferind și o „găselniță" unică tuturor celor 4 000 de ziariști, atît prezenți cît și străini.

Același
p. conf. Mircea COSTEA

ZAHARIA TRAHANACHE față cu... atletismul

Comedie, mare Comedie — cum zice neica Zaharia. Să vezi și să nu crezi: ditamai „prezidentul Comitetului permanent, al Comitetului electoral, Comitetului școlar, Comitetului agricol și al altor comitete și comiții" — pe care, desigur, numai conu Iancu le știa pe îndelete — înghesuit în tribuna sălii, urmărind cu sufletul la gură pașii ritmați ai „cangurilor", și mai ales aterizarea lor în groapa de nisip din față.

I-am urmărit cu surprindere mimica feții — autentic comentariu al fiecărei sărituri ce se apropie de granița celor 15 metri — cînd, deodată, ochii i-au căpătat o strălucire ciudată, aci jucăușă, aci îngrijorată, cătînd spre marginea pistei de elan a săritorilor de triplusalt. I-am însoțit privirea ce întîrzia acum pe silueta înaltă, adolescentină, a unui concurent dinamovist, înclinată puțin înainte, cu capul plecat de parcă ar fi dorit să găsească întipărite pe pista sintetică urmele exacte ale alergării ce va să-l ducă spre prag. A pornit derutant, ca spre o țintă pe care nu știi dacă o atingi sau nu, dar curînd pașii i-au devenit energici, tot mai repezi, iar „bătaia" peste prag — ca peste o piedică vrăjmașă pe care vrei s-o îngropi în pămînt. Deschiderea „compasului" a fost remarcabilă — mi-l reamintea pe profesorul de matematică Carol Corbu, în anii studenției.. — și cînd ruleta arbitrilor măsura săritura, privirea mi s-a întors în tribună la neica Zaharia Trahanache. Bucuria și deziluzia se succedau precum norii alburii pe un cer senin. „Paul Gheorghiu a sărit 14,97 metri, luînd conducerea în proba de triplusalt!" — a anunțat crainicul campionatelor naționale de juniori.

...Abia atunci, fața bonomă a cunoscutului actor bucureștean Petrică Gheorghiu — Zaharia Trahanache din noua „Scrisoare pierdută", de mare succes, de la teatrul Bulandra — s-a destins într-un surîs larg.

— ...Bine mi-a zis fiu-meu alaltăieri: „Tatițo, dacă nu vii simbătă la concurs, va să zică că nu mă iubești!" Vezi, tinăr, tinăr, dar copt, serios băiat!

— Ieșind, totuși, din pielea neichii Zaharia, ce rămîne adevărat din hazoasa și spirituala dv. parafrază a replicii lui Trahanache, stimate tovarășe Gheorghiu?

— Că flăcăul meu este un băiat serios!

— Aceasta înseamnă că nu trebuie să-l supravegheați decît în această calitate, de spectator în concurs...

— Paul are 19 ani, este elev în ultima clasă de liceu și în ultimul an de juniorat, îl așteaptă bacalaureatul și... senioratul, deci trebuie să-și cunoască bine obligațiile față de școală, familie și sport. Și n-aș putea spune că nu și le cunoaște: învață bine, căminul familial este locul preferat pentru odihnă și recreare, își dedică tot timpul liber atletismului.

— Și nu vă deranjează această exclusivitate ? Ce-ți vrea să devină fiul dv?

— Nu-mi place să mint pe alții, și cu atît mai puțin pe mine: nu poți atinge cote înalte în orice domeniu de activitate, dacă nu i te dedici. Cu eforturi, cu renunțări, cu înțelegerea celor din jur. Îmi mai dau seama că Paul a întîlnit în atletism una din marile dragoste ale adolescenței, și ce poate fi mai trainic și mai frumos decît o dragoste în adolescență? Iată de ce, deși vreau din toată inima ca fiul meu să pășească cît mai repede pe urmele mele, în universul atît de adevărat și plin de miraj al artei teatrale, îi înțeleg dorința de a nu-și drămui acum dragostea pentru atletism!

— Sînteți, totuși, convins că Paul Gheorghiu va deveni actor ca și Petrică Gheorghiu?

— Mulți dintre tinerii actori de azi s-au dedicat teatrului datorită îndrumării mele. Se spune că am... fler în depistarea talentelor. Tocmai la fiul meu să mă înșel? Așa că, mai devreme sau mai tîrziu, vom fi colegi. Nu sînt chiar așa de bătrîn, ca să nu pot ajunge, la logodna lui cu... Thalia! Vorba personajului meu: „Aveți puțintică răbdare..."

— Atletul Paul Gheorghiu are, însă, răbdare?

— Acumulările sale nu sînt încă spectaculoase, dar, după cum spun specialiștii, consistente. Paul este convins că în acest an va dobori recordul național de juniori și că o dată trecută bariera celor 15 metri, saltul său va fi spectaculos, la propriu și la figurat. Ceea ce pot să vă spun acum cu siguranță este că veghează cu strășnicie asupra condiției sale fizice: se odihnește cu rigurozitate, nu-și irosește vremea, nu bea, nu fumează...

— De condiție fizică va avea nevoie și în teatru, nu?

— Evident! Nu-i deloc ușor să fii pe scenă timp de peste trei ore, ca în „O scrisoare pierdută", să știi să cazi de nenumărate ori ca trăznit de apoplexie, fără să te lovești, ca în „Play Strindberg", să ai un sfîrșit de săptămînă cu patru spectacole! Noroc că în această seară n-am avut spectacol. În schimb, săptămîna viitoare, la „Cupa de Cristal", voi avea și matineu și seara. Și te pomenești că tocmai atunci, Paul doboară recordul mult visat...

Și „stimabilul Trahanache" l-a îmbrățișat cu căldură pe noul campion de juniori la triplusalt, Paul Gheorghiu.

Paul SLĂVESCU

Răspunde Ion Postaș

EUGEN MANEA, GALAȚI. Se cunoaște că se apropie returul, la fotbal ! Au reînceput disputele în jurul regulamentului. Așadar, dv. vreți să știți cum se soluționează următoarea fază : executînd o lovitură liberă, un jucător trimite balonul înapoi, spre portar, dar acesta nu-i sesizează acțiunea și mingea intră în poartă. Nu trebuie să vă speriați : nu e gol. **Se acordă o lovitură de colț în favoarea echipei adverse.** Sînt necesare, însă două precizări : 1. Dacă portarul, intervenind, totuși în faza respectivă, a atins balonul, care a intrat apoi în plasă, nu mai este corner, ci gol curat. 2. În cazul cînd lovitura a fost executată din interiorul suprafeței de pedeapsă a executantului, se repetă lovitura, deoarece în astfel de situații, mingea intră în joc numai după ce a parcurs o distanță egală cu circumferința ei (68—71 cm) ȘI A IEȘIT DIN SUPRAFAȚA DE PEDEAPSĂ. Dar, cei mai sănătos este să execuți lovitura liberă, înainte, spre poarta adversă. Nu-i faci nici greutăți în muncă unui arbitru care, într-o asemenea fază, se poate fistici, încît să nu mai știe ce decizie trebuie să dea !

VALENTIN VĂTĂȘANU, CARANSEBEȘ. Regret, dar, cu toate eforturile, n-am înțeles întrebarea dv. Reveniți, exprimînd-o mai clar.

HANNAK CHRISTOF. **„Mi-am cumpărat special un televizor sperînd că voi vedea imaginile de la Sapporo și sînt tare dezamăgit".** Și eu sînt dezamăgit. Dar nu din cauza aceasta, ci a rezultatelor ! Sînt convins, însă, că de la J.O. München, din vară, nu vor lipsi nici imaginile, nici rezultatele ! Ca atare, vă urez de pe acum vizionare plăcută la televizorul pe care l-ați cumpărat.

DORU URSU, VASLUI. Sînteți trei tineri, fiecare avînd în jur de 17 ani, care ați hotărît să străbateți pe jos itinerarul : Vaslui — Bîrlad — Tecuci — Galați — Brăila — Măcin — Tulcea — Jurilofca — Constanța — Fetești — Buzău — Focșani — Mărășești — Tecuci — Bîrlad — Vaslui. **„Noi vrem să plecăm în ziua de 22 iunie și să ne întoarcem în jur de 20 august".** Personal, nu înțeleg care este rostul unei expediții atît de dificile, mai ales la vîrsta dv. Vreți să porniți, pe jos, la un drum atît de lung și aș pune pariu că, la Vaslui, pentru o stație, luați autobuzul ! Vă sfătuiesc să întreprindeți o expediție mai puțin obositoare. Ce-ar fi să parcurgeți, din cînd în cînd, la vară, distanțe de 10—15 km. Pentru distanțe mai mari, ascultați-mă pe mine : luați trenul !

CONSTANTIN VALERIU, ORAȘUL GH. GHEORGHIU DEJ. Patinoarul artificial din Galați este neacoperit.

MIOARA HATMANU, IAȘI. Nu sînt în măsură să vă răspund decît la întrebări din domeniul sportului. În problema care vă interesează, adresați-vă unui... poștaș veritabil.

VASILE GEAMĂNU, TÎRGU JIU. Dacă echipa României va obține cîștig de cauză asupra reprezentativei Ungariei, în dubla întîlnire din cadrul sferturilor de finală ale campionatului european la fotbal, ea va întîlni, în semifinale (de data aceasta într-un singur meci) pe învingătoarea întîlnirii Iugoslavia — U.R.S.S. La cealaltă întrebare, v-ați dat singur răspunsul firesc.

ION REȘIȚEANU, REȘIȚA. Ne informați că la jocul de cupă din cadrul „Memorialului Rosculeț", disputat între echipele C.S.M. Reșița și Minerul Oravița, la pauză, tov. Adalbert Walmer, președintele Colegiului de arbitri din Reșița, l-ar fi rechemat pe arbitru, trimițînd în teren, în locul lui, un alt cavaler al fluierului. Dacă cele relatate de dv. sînt reale, evident, că lucrurile nu sînt în regulă. Președintele Colegiului de arbitri nu avea dreptul de a interveni în joc, chiar în cazul unei partide amicale. Dar, lucrurile nu sînt în regulă, în primul rînd, cu dv. din moment ce nu vă spuneți numele. Evident, aceasta nu are, însă, nici o legătură cu faptul descris de dv., dacă el s-a produs în realitate.

TITU FILIPIDESCU, BUCUREȘTI. Un catren pentru Dan Iuga, care a cucerit o medalie de aur la campionatele europene de tir :

Cînd sînt gloanțe meșterite,
După cum vedem, de-un faur,
Doar în cîteva clipite,
Ele se transformă-n... aur.